

מפעלות הזוהר
חלק 7

אור הזוהר 250 * אלול תשע"ג

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

מפעל הזוהר העולמי

וכך לימד את תלמידיו, לברוח מן הכבוד כמו שבורחים מן האש. "מאד מאד הוי שפל רוח" ציוונו חכמינו. לא רק פעם אחת "מאד" אלא פעמיים, להראות כי הסכנה של גאווה וכבוד גדול מאד, אפשר "לאכול" את מעט הכבוד בעולם הזה ולהישאר עני ואביון נצחי לעתיד לבוא.

הקדמה

הדברים המה כה פשוטים ומובנים עד שכמעט אין הצורך כלל לכותבם ולפרסמם, הבלבולים המה כה רבים וחזקים עד שכמעט אין באפשר לבררם ולבטלם. מה שהיה ברור ומוחש ליהודי שומר תורה בדור שלפנינו, נעשה כהיום לדבר זר וחדש שאין לשומעו ולקבלו, כי המקורות שמהם שאבו הדעות וההרגשות נשתנו ונתחלפו, וגם התוצאות נערכות לפי המקורות החדשות הללו. דברי תורה וספרים הקדושים שהיו המזון היחידי לנפש מישראל, נעזבו ונעמדו למרחוק ותחתיהם באו מנהיגי קהילות חסידים וליטאים, עיתונים הדתית ולבריהם הממלאים את העולם בדבריהם, המעמידים ומציירים את התמונות ומסיקים את המסקנות לפי רצונם והגיונם.

גודל הנסיון והירידה של אחרית הימים הללו, קוצר הדעת וקטנות הנפשות של דור האחרון הזה, מונעים מלהתמודד נגד תוקף המינות של הראשונים ומורי דרך ואפיקורסות חלוטה וחצופה ובטוחה בעצמה עד למאד. באמצעות דיעות כוזבות המופצות מדי יום ביומו בעיתונים נולד המצב האיום שאנו נמצאים בו, כי רבו המכשירים והמסלפים רבו הבלבולים והמבלבלים, יצרו פירושים וגם יצרו פתגמים, יצרו השגים ויצרו ניסים, של אדמור"ם ומנהיגים, יסודות של שקר ובנינים של שוא ותרמית ממלאים הללו של עולם עד שאי אפשר מבלי לפגוע אותם על כל צעד ושעל הפכו עולם ומלואו, אסון וחורבן נהפכו לישועה, כפירה ואפיקורסות נהפכו לאמונה, יהודים חרדים שזה לפני זמן קצר האמינו בתורת משה, כעת מביטים עלי עם כל כך התפעלות ועוקרים יסודי הדת.

התפתחות הערמומיות הלשונית בזמן הזה עם כל מיץ שיחה נאה שלהם, לעורר רגש לבבי אנושי בשריי ולדון עם שטחיות זו על כל הדברים העומדים ברומם של עולם, הביא אסון נורא לנפשות ישראל. אין לך דבר שלא יפוטטו בו ושיעמדו מחוץ לרשותם של המנהיגים ולבללים הללו, ובהשתמשם עם ההתחכמות של מיץ אנושי בעת ההוא, מהירות הדפוס וההפצה ובאמצעים הכספיים העומדים לרשותם, הרי אפשר להם לשלוט כמעט שליטה גמורה על כל הלבבות ועל כל הדיעות בבת אחת. קטנות הנפשות וריקנות הלב הסירו הרגש והרצון של התקוממות נגד דיעות הללו המופצות, אדרבה מוכנים בני

רבנים דורשים להתפלל מנחה

באסיפה של רבנים וראשי ישיבות בוויילנא, דנו בדרכים כיצד להבטיח את המשך קיומם של הישיבות בליטא. האסיפה נתארכה עד מאוחר כשהשמש עמדה לשקוע.

אחדים מהרבנים הנוכחים, העירו למנהיגי האסיפה שהגיע הזמן להתפלל מנחה.

ה'חפץ חיים' עמד על כך שהאסיפה תימשך כרגיל, והוסיף: 'מנחה הם רוצים להתפלל! אנו יושבים ודנים בכובד ראש שלא תכבה גלחת כבוד שמים והם רוצים להתפלל מנחה'.

לבסוף עשו הפסקה והתפללו מנחה. לאחר התפלה העיר ר' חיים עוזר גראדזענסקי זצ"ל, ששני הצדדים צודקים. הדין הוא ש"עוסק במצוה פטור מן המצוה", כשאחד עסוק במצוה אחת הוא פטור בזמן זה לקיים מצוה אחרת. ה'חפץ חיים' אכן ה' פטור מלהתפלל מנחה כי הוא ה' עסוק ובכל עצמותו במצוה לקיים את לימוד התורה בישראל. אולם אצל אלו שדרשו להתפלל מנחה, כנראה שלא עסוקים במצוה באותה מדה של ה'חפץ חיים'.
הם היו חיים להתפלל מנחה...

נושאים את המכונית על הידים

בעת שה'חפץ חיים' הגיע לגרודנע לאסיפה של 'ועד הישיבות', הגיעו קהל של אלפים לתחנת הרכבת לקבל את פניו. המשטרה ניסתה להשליט סדר, ואעפ"כ נשאו על הידים את המכונית שבו התיישב ה'חפץ חיים' לנסוע העירה.

הוא שאל את כותב שורות אלו, בשביל מה התאסף כאן קהל גדול כזה? וכשעניתני לו שבאו לקבל את פניו, הוא שאל בתמיחה: במה שונה הנני מכל אנשים אשר על פני האדמה? האם יש לי קרניים על הראש? ובכלל מה יש לבוא לראות בן אדם? זהו כבוד? זהו בזיון! ובגלל שנוסעים בגלל כבוד התורה, מותר גם להתבזות. והזכיר אז את המדרש, שהנביא יחזקאל נקרא "בן בוזי", בגלל שהתבזה לכבודו של הקב"ה וכבוד התורה.

בזכותא דא נפקו ישראל מן גלותא

בזכות זה יצאו ישראל מן הגלות (זוה"ק שמות דף ג' ע"ב)

זה לשון הזוה"ק (עם ביאור מתוך מדבש) שמות (דף ג' עמוד ב):

ועתה מפרש מעלתן של ישראל בגלות במצרים הגם שהיו בצער תחת סבלות מצרים, ואמר תלתא אינון דדחיין שכינתא מעלמא שלשה עונות הם הדוחים את השכינה שלא תשרה בעולם, א' השוכב עם נדה, ב' השוכב עם גוי, ג' הגורם להמית עובר במעיי אשה כדמפרש ואזיל, וגרמין דדיורי' דקדושא בריך הוא לא הוי בעלמא וגורמים שדירתו של הקב"ה לא תהי' בעולם, לפי שעל ידי אלו העונות השכינה מסתלקת מן העולם, ובני נשא צווחין ולא אשתמע קליהו ובני אדם אפילו אותם שלא חטאו צועקים בתפלה מצרות סילוק השפע ואין קול תפלתם נשמע למעלה כי שערי תפלה ננעלים ע"י אלו העונות, ואלין אינון אלו הם השלשה עונות, הראשון הוא מאן דשכיב בנדה מי ששוכב עם אשה נדה, בגין דלית מסאבו תקיף בעלמא בר מסאבו נדה כי אין טומאה חזקה בעולם כטומאת הנדה, ומפרש מסאבו נדה קיא מכל מסאבו דעלמא טומאת הנדה היא קשה מכל טומאות שבעולם, כי אסתאב איהו וכל דמתקרבין בהדי' יסתאבון עמי' נטמא השוכב עם הנדה וכל המתקרבים אליו ונוגעים בו נטמאים עמו, לכן בכל אתר דאזלין אתדחייא שכינתא מן קמיהו בכל מקום שהולכים נדחית השכינה מפניהם, ולא עוד אלא דגרים מרעין בישין על גרמי' ועל ההוא זרעא דיוליד ולא עוד אלא שגורם חלאים רעים על עצמו ועל אותו הזרע שיוליד מן הנדה, דכיון דיקרב בר נש לגבי נדה כי כיון שהאדם יקרב אל הנדה, ההוא מסאבו דליג עליו וישתאר בכל שייפין דילי' אותה הטומאה דולגת עליו ותשאר בכל אברים שלו, זרעא דיוליד בההוא שעתא משכין עליו רוח מסאבו וכל יומיו יהא במסאבו זרע שיוליד באותה שעה ממשיכים עליו רוח הטומאה וכל ימיו יהיה בטומאה, דהא בנינא ויסודא דילי' איהו במסאבו רב ותקיף מכל מסאבא דעלמא כי הבנין והיסוד שלו הוא בטומאה גדולה וחזקה מכל טומאות שבעולם, דמיד דקריב בר נש לגבי נדה ההוא מסאבו דליג עליו כי מיד שאדם קרב אל הנדה אותה הטומאה דולגת עליו דכתיב ותהי נדתה עליו פי' שהטומאה דולגת עליו.

כי בנדה מושרשים כל החיצונים ומקבלים ממנה שפע הטמא שמרי דין החזק העליון, והבא עליו נעשה משפיע לכל החיצונים, והרי הטומאה מושרשת בו כיון שכולם יונקים ממנו, ומערבב זרע קודש ואות ברית קודש בקליפה ההיא, אבל שאר טומאות אפילו טומאת המת אינה דומה בהשפעה לחיצונים כנדה, והטעם כי גוף המת ה' כלי קודש להנשמה ועתה שנתרוקן מהנשמה באים שם אבי אבות הטומאות לינק מהקדושה הנשארת בגוף, אבל נדה היא ממש הטומאה הדומה אל האשה הטמאה, ואל' מתקרבים החיצונים לקבל השפע הטמא.

עוון השני שבשבילו דחית השכינה מן העולם, מאן דשכיב בבת אל נכר מי ששוכב בבת אל נכר דהיינו עם גויה, דאעיל ברית קודש ואת קיימא ברשו אחרא שמכניס ברית קודש ואות הברית ברשות הסטרא אחרא, דכתיב כי חילל יהודה קודש ה', אשר אהב ובעל בת אל נכר, הנה שמו יעיד על מעשהו שמכניס ברית קודש באל נכר ממש ומטמא מקום הקודש, ואותה הנשמה היוצאת משם היא בתה של עבודה זרה ממש, וגורם אחיות ויניקת החיצונים מיסוד הקדוש, והם שמחים בעבירה זו, ותנינן ליה קנאה קמי קב"ה בר קנאה דברית קדישא ולמדנו שאין קנאה לפני הקב"ה כמו קנאת ברית קודש, דאיהו קיימא דשמא קדישא כי הברית שהוא היסוד הוא הקיום של ז"א שהוא סוד שם הקדוש הוי"ה, ורזא דמהימנותא וגם היסוד הוא גורם קיום המלכות שהיא סוד האמונה.

דורנו לקבלם ולהביט עליהם כעל דברים של תורה. דברים גדולים ועיקריים נתפרשו בפירושים של דעה אנושיות מגושמת עולמית, ענינים קדושים וגבוהים נתרוקנו ר"ל מכל זיק של קדושה ונתבארו באותן הביאורים, המצדיקים את כל המהפכה הכוללת בתוכה הכללים עם הפרטים יחד. דברי תורה ומאמרי חז"ל נחתכו ונסתדרו עם סילוף בדחני וגם זדוני, הפכו דברי אלקים חיים וערבו בהם הגיונות זרים, בכדי למנוע איזה ניגוד להבלבולים שבהם מכשירים את ההסרה וההתכחשות בה' אלקי ישראל.

נוסף על זה הוא ענין טהרת המשפחה וכשרות המקוואות ושאר יסודי הדת, אף שזה נוגע בשרשי השרשים של עם ישראל יגעו להראות שזאת רק ענין עולמי ודברים של רשות, בלתי נוגע כלל אל תורה ואמונה ויסודי הדת. כבר נקבע הדבר שבענין טהרת המשפחה והמסתעף ממנה הרי כולם מתפרנסים מן המנהיגים הדתיים והבלבולים, המקור הזה הוא האחד המנהיג ומדריך את דעת הציבור כולו, את ההמון ורבניהם, את הצעירים ומלמדיהם, ואת החסידים ואדמו"ריהם, עד שכל אחינו בני ישראל מובנים אל השממה הנכללת בה.

מנהיגי הערב רב הלוקחת את כוחה מן עצם הרע בתכלית, נתחזקה בהשפעתה עוד יותר בשעה שלקחה לבוש ממשי בעובדות קיימות לפי שעה, תנאי החיים היום יומיים נכרכים עם העובדות הללו וגם עם הדיעות המשוזרות בתוכם. מאידך גיסא ההתנגדות מול הזרם העצום הזה שכל העולם נלקח עמו, נתמעט ונחלש עם הגברת הצד שכנגד, גם ובעיקר מחמת החסרון של הגדולה בישראל המעמדת אנשים גדולים עם השראה של קדושה עליונה, שדבריהם יחזיקו הכח להשפיע השפעה ממעל שאינה יודעת גבול ואינה מתפעלת מאחיזת עינים השולט על אנשים פשוטים ורגילים. בזמן האחרון הכל יורד ומתכסה בתוך מי המבול ובלתי ניכר שישינה עוד ענין של קדושת וטהרת בת ישראל, ומעולם לא היה עוד מצב במידה זו ובתנאים כהללו, האמת היורד מטה מטה נגד הטומאה העולה מעלה מעלה, האוחזים באמת הפשוט כל כך מתמעטים והנהוגים אחרי הכפירה כל כך מתרבים, השקר הכה מוחלט נגד האמת הכה ברור.

בעת ההיא החוב לדבר מה שאפשר לדבר ולברר מה שאפשר לברר בענין הזה, לברר את הצרה והחשיכה ואת מעשיהם של מנהיגי הערב רב שהשתלטו בחוזק גדול על עם ישראל. החוב לברר את מעשיהם של כל העוזרים להם ומפשטים את השפעתם, להציג את ההכשרים והבלבולים ביחד עם המכשירים והמבלבלים באותו הלבוש הנכון עבורם, ולמדדם באותה המידה ההולמת את מידתם, עד שיהיו נראים ומובלטים כמו שהם.

החוב לברר ולדבר הדברים הפשוטים הנראים כעת לכל כך רחוקים ומנוגדים, להציג האמת של תורה וקדושת וטהרת ישראל הירושה לנו מימות עולם ושתתקיים בכל דור ודור. החוב לפרש הדברים מן אותו המקור של אמת ואמונה המחבק זרועות עולם והנובע מן עצם קדושת ישראל הנצחית, לדבר ללא פחד וללא חת ללא נתינת מקום לשום ספק ולכל תרי אנפי. הלחץ לוחץ לפרש את הענין עם אותן המלים שאפשר לקבצם לצורך זה, הדלים והחסרים להקיף הדברים בעומק עומקם, החלושים ונטולי כח להשפיע איזה השפעה הנדרשת בכדי לשנות המצב באיזה שינוי ניכר, או לראות איזה פרי שיצמח מן העבודה הקשה הזאת המפרכת הגוף והנפש יחד. החוב קדוש על פי הזוה"ק וש"ס ופוסקים לדבר ולהשמיע אפילו למעטים, לאחדים, או שלא ישמע אפילו האחד כלל, יהיו הדברים הפשוטים והברורים מוכנים לפני מי שירצה ליטלם באיזה פעם, תהיה זאת לעד בבני ישראל, יהיו נא אמרינו לרצון לפני אדון כל.

רבי יוסי פתח להביא ראיה שצריכים לקנאות על הברית, ואמר מש"כ וישכחו את ה' אלהיהם וגו' ומקשה מאי וישכחו ומפרש דדחו מנייהו ברית קיימא קדישא שדחו מהם אות ברית קודש, והיינו דהו גזרין ולא פרעין שהיו מלים ולא היו פורעים, ועי"ז נסתלקה מהם השכינה עד שנקראים שוכחי ועוזבי ה', לכן צריכים לקנאות לה' בשביל פגם הברית, עד דאתת דבורה ונדיבת בהאי לכל ישראל עד שבאה דבורה הנביאה והכריחה לכל ישראל שינדבו עצמם לקיים מצות פריעה, כמה דכתיב בפרוע פרעות בישראל כשבטלו ישראל מצות פריעה, ואח"כ בהתנדב עם שעל ידי דבורה התנדבו העם לקיים מצות פריעה, ברכו ה' מיד ברכו את ה' על הישועה שעשה להם.

עוון השלישי שבשבילו נדחית השכינה מן העולם, מאן דקטיל בנוי מי שהורג את בנוי, דהיינו הוא עובדא דמתעברא אתת' וגרים לקטלא ל' במעאה אותו העובר שנתעברה אשתו גורם להרוג אותו במעי', על ידי שנותן לה משקה הגורם שתפיל את העובר כדי שלא תכחיש יפ', דסתיר בניינא דקב"ה ואומנותא דילי' שסותר את בניינו של הקב"ה היינו שהורג את העובר שבנה הקב"ה במעי האשה באומנות יתירה, (כמאמר חז"ל ברכות דף י' ע"א, שהקב"ה צר צורה בתוך צורה ומטיל בה רוח ונשמה קרבים ובני מעים, והיינו דאמרה אין צור כאלהינו פ' אין צייר כאלהינו), ואמר כי אית מאן דקטיל בר נש יש מי שהורג אדם אחר, והאי קטיל בנוי וזה הורג בנוי ממש, תלתא בישין עביד דכל עלמא לא יכיל למסבל שלשה רעות עשה שכל העולם אינו יכול לסובלן כדמפרש להלן, ועל דא עלמא מתמוגגא זעיר זעיר ולא ידיע ועל כן העולם מתמוטט מעט מעט ואינו ידוע למה מתמוטט, וקב"ה אסתלק מעלמא והקב"ה מסתלק מן העולם, וחרבא וכפנא ומותנא אתיין על עלמא וחרב ורעב ומגפה באים לעולם, ואלין אינון ואלו הם השלשה רעות שעושה מי שגורם להמית את העובר במעי האשה, א' קטיל בנוי הורג את בנוי, ב' סתיר בניינא דמלכא סותר את בנינו של המלך ב"ה, ג' דחיא שכינתא דאזלא ומשטטא בעלמא ולא אשכחא נייחא דוחה את השכינה ממקומה שהולכת ומשוטטת בעולם ואינה מוצאת מקום מנוחה, ועל אלין רוחא דקדושא בכי' ועל אלו רוח הקודש שהוא השכינה בוכה, ועלמא אתדן בכל הני דינין והעולם נידון בכל אלו הדינים, ווי להווא בר נש אוי לו לזה האדם, ווי לי' טב לי' דלא יתברי בעלמא אוי לו מוטב לו שלא היה נברא העולם.

זכאין אינון ישראל דאף על גב דהו בגלותא דמצרים אסתמרו מכל הני תלתא – אשריהם ישראל שאף על פי שהיו בגלות מצרים נשמרו מכל אלו השלשה עונות, ובזכותא דא נפקו ישראל מן גלותא – ובזכות זה יצאו ישראל מן הגלות.

ועתה מסיק תכלית דבריו בזה המאמר ואמר זכאין אינון ישראל דאף על גב דהו בגלותא דמצרים אסתמרו מכל הני תלתא אשריהם ישראל שאף על פי שהיו בגלות מצרים נשמרו מכל אלו השלשה עונות, מנדה ומבת אל נכר ומקטול זרעא מלבא על נדה, ומלבא על גוי', ומלהרוג את העובר במעי האשה, ואשתדלו בפרהסיא בפר' ורבי' והשתדלו בפרהסיא במצות פרי' ורבי', ר"ל בלי שום פחד עשו פעולות להוליד בנים רבים, דאף על גב דגזרה אתגזרת שאף על פי שנגזרה גזרה כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו עכ"ז לא אשתכח ביניהון מאן דקטיל עוברא במעאה דאתתא לא ה' נמצא ביניהם מי שהרג עובר במעי האשה, כל שכן לבתר כל שכן שלא הרגו ילד אחר שנולד ובזכותא דא נפקו ישראל מן גלותא ובזכות זה יצאו ישראל מן הגלות. ואמר מנין שנשמרו ישראל מנדה, דתני רבי חייא, מאי דכתיב ויעש את הכיור נחשת ואת כנו נחשת במראות הצובאות, מפני מה זכו נשין להאי מפני מה זכו הנשים לזה שיעשו את הכיור ואת כנו ממראות שלהם, בגין דאסתמרו גרמיהו בגלותא דמצרים לפי ששמרו את עצמן בגלות מצרים מאיסור נדה, ולבתר (ה"ג) דאתדכייין הווא אתייין

רישי עמא דידעו ולא מחו בידיהו אתענשו בקדמיתא – ראשי העם שידעו ולא מחו בידם הם נענשו תחילה. דכתיב קח את כל ראשי העם והוקע אותם לה' – פ' שיתלו את ראשי העם על אשר לא מחו בידי עוברי העבירה. נגד השמש – פ' בגלוי מפני שהסתירו פניהם מלמחות

מה כתיב כשהיו ישראל בשטים "ויחל העם לזנות אל בנות מואב", מיד ויחר אף ה' בישראל, רישי עמא דידעו ולא מחו בידיהו אתענשו בקדמיתא ראשי העם שידעו ולא מחו בידם הם נענשו תחילה דכתיב "קח את כל ראשי העם והוקע אותם לה'", פירוש שיתלו את ראשי העם על אשר לא מחו בידי עוברי העבירה, "נגד השמש" פירושו בגלוי מפני שהסתירו פניהם מלמחות. וטעם הדבר כי הראשים שבידם למחות הם כמו הגבורים העומדים בפרץ והם קרובים אל ה', ובהכשלם ראוי שבהם יהיה העונש תחילה משום וסביביו נשערה מאד, כי בהם יפגוש הדין תחילה בחוזקו, ואח"כ מרפה מעט מעט ופוגש ברחוקים, ומטעם זה עונש הקרובים ראשון וקשה.

רבי אבא פליג ואמר, מאי נגד השמש, מה סודו, ואמר נגד הברית דאקרי שמש בשביל פגם הברית הנקרא שמש, ועלי' אתמר ועל זה נאמר כי שמש ומגן ה' אלהי"ם, שמש ומגן, דא ברית קדישא זהו ברית הקודש הנקרא שמש ונקרא מגן, ופי' הפסוק כי שמש ומגן היינו היסוד, המיוחד את ה' שהוא הת"ת עם אלהי"ם שהוא המלכות, ומפרש מה שמש זרח ואנהיר על עלמא כמו שהשמש זורח ומאיר על כל העולם, אוף הכי ברית קדישא זרח ואנהיר גופא דבר נש אף ברית קודש זורח ומאיר גופו של אדם, כי ע"י שמירת הברית הוא נכנס לקודש ונשמתו מאירה בו, ונקרא הברית מגן, מה מגן איהו לאגנא עליה דבר נש כמו שהמגן הוא להגן על האדם, אוף הכי ברית קדישא מגן עלי' דבר נש אף הברית קודש מגן על האדם, ומאן דנטיר לי' לית נזקא בעלמא דיכיל למקרב בהדל' ומי ששומר אותו אין שום היזק בעולם יכול להתקרב אליו, ובנסיון הוא כי מי ששומר בריתו ופוגע בחי' רעה אינה שולטת בו, ודא הוא וזהו מש"כ והוקע אותם לה' נגד השמש פ' על עון הברית הנקרא שמש.

ואמר עוד רישי עמא יתפסון בכל דרא ודרא בחובא דא ראשי העם נתפסים בכל דור ודור בעון פגם ברית קודש, אי ידעין ולא מקנאין לי' אם יודעים ולא מקנאים עליו, בגין דחובא דא עלייהו לקנאה לי' לקב"ה בהאי ברית לפי שעון זה עליהם מוטל לקנאות אותו להקב"ה בשביל פגם הברית.

ואמר עוד כי מאן דאעיל קדושה דא ברשותא אחרא מי שמכניס קדושה זו ברשות אחרת דהיינו שבא על גוי', עלי' כתיב לא יהי' לך אלהים אחרים על פני, לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי ה' אלהיך אל קנא, וכלא קנאה חדא והכל הוא קנאה אחת הן העבודה ע"ז הן הבא על גוי', כי כשכורע על הגוי' הוא ממש כאילו משתחוה לעבודה זרה, ועל דא אתדחייא שכינתא מקמי' ועל כן נדחית השכינה מלפניו, מאן דמשקר בברית קדישא דחתים בבשרי' דבר נש מי שמשקר בברית קודש החתום בבשרו של אדם, על ידי שהוא מכניסו בגוי' והוא היפך כונת מצות הברית שהוא להבדילו מגויי הארץ, והוא הכחיש עדותו וערבו בגוי' ממש, כאילו משקר בשמא דקב"ה כאילו משקר בשמו של הקב"ה שמחליף אלהותו בעבודה זרה, מאן דמשקר חותמא דמלכא כי מי שמשקר בחותם המלך, דהיינו שמשקר באות ברית החתום בבשרו, משקר בי' במלכא כאילו משקר במלך עצמו, לית לי' חולקא באלהא דישראל אין לחולק באלה"י ישראל, לפי שפרק מעליו כל אלהותו, אי לא בחילא דתיובתא תדיר אם לא בכח תשובה תמידית, כי אם ירצה לחזור ליכנס באלהותו יתברך צריך תשובה גדולה לחזור וליכנס אל הקודש.

ופרסמו הכתוב] דכתיב "והוא בן איש מצרי" וגו' ואין אחר בן איש מצרי, "ושם אמו שלומית בת דברי למטה דן" ר"ל ושם אמו שקלקלה גם כן מפרסמת התורה להורות שרק אחת היתה ולא יותר.

מתקשטן ומסתכלן במראה בבעליהון ואחר שנטהרו מנדתן היו באות מקושטות ומסתכלות במראה יחד עם בעליהן, ומעוררן לון בפרי' ורבי' ובוזה היו מעוררות אותם לפרי' ורבי'.

וראיה לדבר שהשתדלו ישראל במצרים לקיים מצות פריה ורביה, דכתיב "ובני ישראל פרו וישרצו וירבו" וגו' ולא מנעו את עצמם מלהוליד בנים אפילו שנגזרה גזרת "כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו", הרי כי מכל הני אסתמרו ישראל מכל השלשה עונות, מגדה מגויה ומלהמית עובר במעי אשה היו נזהרים ישראל במצרים, ועל כן בני ישראל עאלו [בני ישראל נכנסו] למצרים, ובני ישראל נפקו [ובני ישראל יצאו] ממצרים, הדא הוא דכתיב, "ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה", ובעת צאתם כתוב, "ויסעו בני ישראל מרעמסס סוכתה".

וראיה לדבר שבני ישראל היו נזהרים מבת אל נכר, דכתיב "יצאו כל צבאות ה'" וגו' ואם היו בניהם מנכריות לא היו נקראים "צבאות ה'", וכתיב "שבטי י-ה עדות לישראל", השם י"ה הוא עדות לישראל ודאי שהבנים הם בניהם וכולם הם שבטי י"ה, וכתוב "ואלה שמות בני ישראל", הרי שכולם היו מבני ישראל ולא מבני מצרים, ועוד כתוב "שבטי בני ישראל", "דבר אל בני ישראל", הרי כולם היו בני ישראל ולא היה בהם תערובת בנים ממצריות. ואי תימא [ואם תאמר] והא כתיב, "והוא בן איש מצרי", הרי מפורש שהיה בן מצרי, הא ודאי חד הוה ופרסמו קרא [הנה ודאי רק אחד היה

והלימוד הוא ספר הזוהר... ונמצינו לומדים בכל שבוע כל זה... וזה ידענו כי בחר ה' בזה לבטל כל גזירות קשות, ובפרט להיות לחומה אל הגזירה הקשה ח"ו (הרמח"ל באגרותיו).

תעשו שיעורים, והיו שותפים עם רבי שמעון בר יוחאי זיע"א - כדאי רבי שמעון לסמוך עליו זכור! הרשב"י קובע: בספר הזוהר יצאו בני ישראל מהגלות

מהפך: בכל תרומה שאתם תורמים לצדקה אינכם יודעים להיכן מופנים המשאבים הכספיים, אם הכסף הולך נטו לצדקה. במפעל הזוהר העולמי אתם תורמים ויודעים במאה אחוז נטו שכספכם מנוצל למטרה, כי אתם תורמים ישירות לבית הדפוס. ברשותינו דפי אידרא, זוהר, עלונים, וספרים מוכנים לדפוס, הרתמו ותרמו בעין יפה, לפרטים: 0527-651911 - ישנה אפשרות לרשום על העלון "לעילוי נשמת" או "לזכות התורם" וכדומה.

בְּלִרְגֵעַ שֶׁל לְמוֹד הַזוֹהַר הַקְדוֹשׁ יָקָר מְאֹד בְּעֵינֵי ה'. בְּלִרְגֵעַ שֶׁל לְמוֹד, מִצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל בְּפִרְטוּיֹת וּבְכִלְלֵיֹת מְגֻזְרוֹת קְשׁוֹת. יְהוּדֵי יָקָר! מִמָּה כֹחַ וְעֲצָמָה חֲבוּזִים בָּהּ, כָּל הָעוֹלָם תְּלוּי בְּלְמוֹד שְׁלֶפָה, אֵל תִּרְפָּה יְדִידָה, הַזְמַן קָצֵר וְהַמְּלָאכָה מְרַבָּה, בּוֹא וְהִצְטָרֵף לְקַבּוּצָה שְׂתוּלִיד אֶת כָּל הָעוֹלָם לְשָׁלוֹם, בּוֹא וְיֵשֶׁב בְּצִלוֹ שֶׁל הַרְשָׁב"י הַקְדוֹשׁ.

דף האדרא רבא
לחלוקה חינם על ידי
מפעל הזוהר העולמי
0527651911

כל התפילות מתקבלות רק על ידי לימוד זוהר הקדוש, הזוהר הקדוש היא טבעת מלך מלכי המלכים, ומי שילמד ינצל.